

Carel Visser

Aluminium Reliefs 1965-68

Carel Visser: Aluminium Reliefs 1965-68

BorzoGallery

THE MAYOR GALLERY

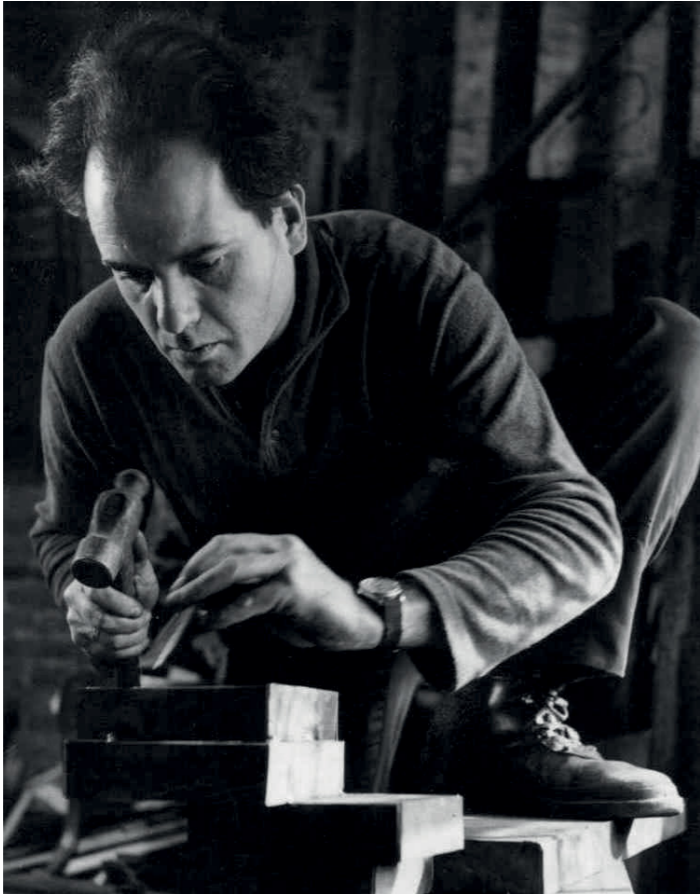
BorzoGallery

THE MAYOR GALLERY

BorzoGallery

THE MAYOR GALLERY

In collaboration with the estate of Carel Visser

Carel Visser (1928-2015) in his studio, courtesy of the artist's estate

Carel Visser

Aluminium Reliefs 1965-68

Contents

- 10 Carel Visser, Wall Pieces 1965-1968
by Carel Blotkamp
- 17 Plates
- 36 List of works
- 38 Biography & Timeline
- 40 Selected solo exhibitions

Carel Blotkamp (1945) is a Dutch art historian, art critic and artist. He is professor emeritus of Modern art at the Vrije Universiteit, Amsterdam and a leading specialist of De Stijl. Among his publications in English are monographs on Ad Dekkers (1981), Carel Visser (1989) and Piet Mondrian: The Art of Destruction (1994). Blotkamp is the curator of the forthcoming solo exhibition Genesis that will take place in 2019 at Museum Beelden aan Zee, The Hague.

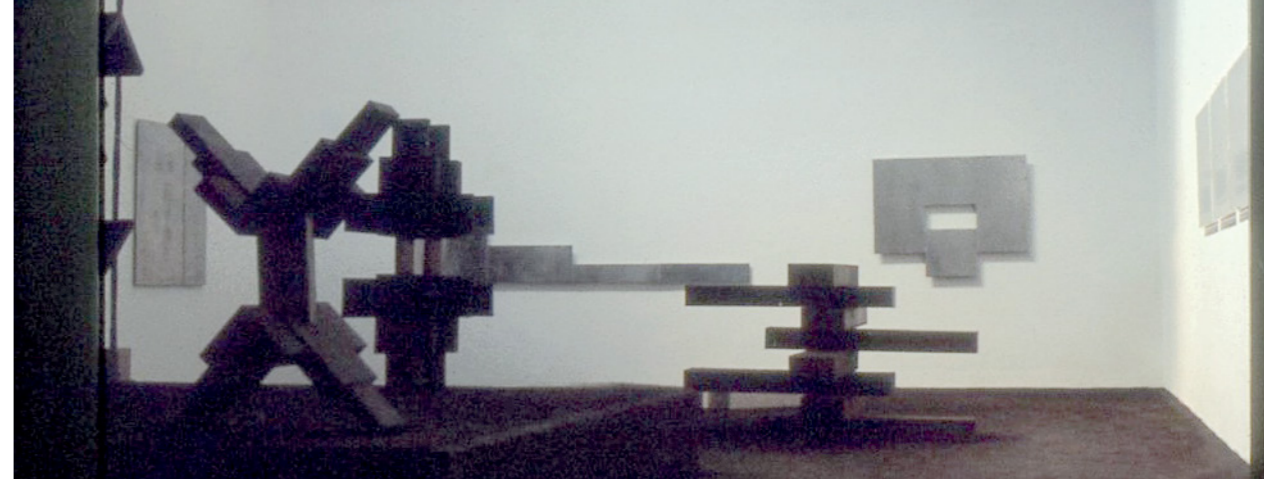
Carel Blotkamp (1945) is werkzaam als kunsthistoricus, kunstcriticus en kunstenaar. Hij was van 1982 tot 2007 als hoogleraar Moderne kunst verbonden aan de Vrije Universiteit in Amsterdam. Hij publiceerde o.a. boeken over Ad Dekkers (1981), Carel Visser (1989) en Piet Mondriaan (1994). Blotkamp is curator van de solotentoonstelling 'Genesis' die plaatsvindt in 2019 in Museum Beelden aan Zee, Den Haag.

Carel Visser, Wall Pieces 1965-1968

By Carel Blotkamp

Exactly 50 years ago Carel Visser represented The Netherlands at the 1968 Biennale in Venice, where his presentation was awarded the prize of the American David Bright Foundation. In the crystalline spaces of the architect Gerrit Rietveld's pavilion Visser showed a modest overview of his work, starting with some figurative sculptures from 1954 and concluding with a selection of recent geometric-abstract constructions. The exhibition was set against a striking backdrop from the hand of the Dutch interior designer Kho Liang Ie: the floor and a number of platforms in the room were covered in asphalt, like a road surface, which turned out to be the perfect foundation for Visser's sturdy iron sculptures. In contrast, the whitewashed walls of the pavilion provided a suitably airy backdrop for works of a completely different visual character: a series of wall pieces made of aluminium sheets. The bright Venetian light flooding through the glass roof reflected upon their surface with such intensity that they almost seemed to dissolve, like the polished bronzes of Brancusi so admired by Visser.

In 1968, precies 50 jaar geleden, vertegenwoordigde Carel Visser Nederland op de Biennale in Venetië, waar zijn presentatie werd bekroond met de prijs van de Amerikaanse David Bright Foundation. In de mooie kristallijne ruimtes van het paviljoen van architect Gerrit Rietveld toonde Visser, toen 40 jaar oud, een bescheiden overzicht van zijn werk, te beginnen met enkele figuratieve beelden uit 1954 en afgesloten met een selectie van recente geometrisch-abstracte constructies. De inrichting, verzorgd door de Nederlandse designer Kho Liang Ie, was nogal bijzonder: zo waren de vloer en ook enkele platforms in de ruimte geasfalteerd alsof het een snelweg betrof. Het donkere asfalt bleek een perfecte ondergrond voor Vissers stoere ijzeren beelden. In contrast daarmee vormden de witgekalkte wanden een passende luchtige omgeving voor werken die visueel van een heel ander karakter waren, een serie wall pieces gemaakt van aluminium platen. In het overvloedige Venetiaanse daglicht dat door het glazen dak naar binnen viel, reflecteerde het oppervlak zo sterk dat de materie bijna leek op te lossen, zoals bij de gepolijste bronzen van Vissers bewonderde voorbeeld Brancusi.

Carel Visser, Venice Biennale 1968, Dutch pavilion, includes work 'Vallend (Falling)' p. 21, courtesy of Estate Kho Liang Ie

With Reg Butler and Lynn Chadwick in England, Eduardo Chillida in Spain and David Smith in the United States, among others, Carel Visser belongs to a generation of sculptors who, in the years after 1945, forcefully continued the tradition of crafting sculptures in iron, an art form created well before the Second World War by Picasso, Julio González and several Russian artists. Visser first encountered the work of González at the exhibition '13 sculptors from Paris' at the Stedelijk Museum in Amsterdam in 1948/49, an experience which left a deep impression on the then 20-year old.

At the time, he had already learned to weld metal from workers at his father's construction company, where he occasionally created assemblages from leftover pieces of iron besides the massive objects he was carving from wood pilings. In short order these promising yet somewhat rudimentary experiments evolved into a serious sculptural ambition, alongside Visser's longstanding preoccupation with drawing. His vocational training - first as an architect at the Technical University in Delft, then as an arts teacher at the Royal Academy in The Hague - gave him little joy and in 1951 he exchanged academics for the life of an artist.

Met onder andere Reg Butler en Lynn Chadwick in Engeland, Eduardo Chillida in Spanje, David Smith in de Verenigde Staten, behoort Visser tot de generatie beeldhouwers die na 1945 de traditie van het maken van sculpturen uit ijzer, waarmee Picasso, Julio González en enkele Russische kunstenaars al ruim voor de Tweede Wereldoorlog waren begonnen, krachtig voortzette. Werk van González zag Visser voor het eerst op de tentoonstelling '13 beeldhouwers uit Parijs' die in 1948/49 in het Stedelijk Museum in Amsterdam werd gehouden; het maakte diepe indruk op de 20-jarige.

Zelf had hij op dat moment van werk lui in het constructiebedrijf van zijn vader al laten geleerd en zo nu en dan assemblages gemaakt van rondliggende stukken ijzer, naast massieve objecten die hij uit het hout van dukdalven sneed. In de kortste keren veranderde dat veelbelovende maar toch nog wat knutselachtige experimenteren in serieuze beeldhouwkunstige ambitie, altijd begeleid door een maniakale drang tot tekenen. De beroepsopleiding die hij was begonnen, eerst tot architect aan de Technische Universiteit in Delft, daarna tot leraar in de kunstvakken

Only a year later, four of his works were included in the prestigious international sculpture exhibition at Park Sonsbeek in Arnhem which had been organised in the wake of similar outdoor exhibitions at Battersea Park in London.

Visser's early work, like some of González's sculptures, consists of pieces of iron sheet, cut to size and pounded to a convex or concave shape, then welded together to create a plastic, modelled effect. He initially drew his inspiration mostly from nature, sculpting horses and birds, reed stalks and cactuses, but from 1954/55 his work, like that of many other artists, took a strong turn towards geometric abstraction during a period when the De Stijl movement and pre-war constructivism experienced a revival. In this phase of his development, Visser also increasingly started to use iron in the raw, industrial state in which it is supplied from the foundry. He meticulously dismembered the solid plates, bars and beams and joined them in such a way that the parts remained readily identifiable, their order strictly governed by numerical sequences or by such principles as repetition, mirroring and rotation.

The concept of rotation features prominently in the many works collectively called 'Salami' by Visser, from the first half of the nineteen sixties. In each of these sculptures the pieces of a dissected iron beam are confronted by their original, intact shape. Some perform a precarious balancing act, such as the one in the collection of Tate Modern in London: the full weight of eight stacked cubes hangs from the horizontal beam, held together only by a thin weld. While their individual titles refer to physical objects (a sliced sausage, a train of

aan de Koninklijke Academie in Den Haag, verschaftte hem weinig vreugde en in 1951 gaf hij die definitief op voor een bestaan als kunstenaar. Al een jaar later werden vier werken van hem getoond op de prestigieuze internationale beeldtentoonstelling die werd georganiseerd in Park Sonsbeek in Arnhem, in navolging van de openlucht tentoonstellingen in Battersea Park in Londen.

Vissers vroege beelden zijn, net als sommige van González, samengesteld uit op maat geknipte of gezaagde stukken plaatijzer die hij eerst hol of bol klopte voordat hij ze aan elkaar laste, zodat ze een plastische, gemodelleerde indruk maken. Zijn motieven ontleende hij overwegend aan de dieren- en plantenwereld, viervoeters, vogels, rietstengels en cactussen. Vanaf 1954/55 treedt in zijn werk een sterk geometrische abstrahering op, zoals bij veel kunstenaars in die periode waarin De Stijl en het vooroorlogse constructivisme een revival beleefden. In deze fase van zijn ontwikkeling gebruikt Visser ook steeds vaker ijzer in de staat waarin het als halffabricaat wordt geleverd, massieve platen, staven en balken die hij in secuur bemeten stukken snijdt en aan elkaar last, zodanig dat de delen hun eigen identiteit behouden. Ze zijn strikt geordend volgens getalsmatige reeksen of volgens principes als herhaling, spiegeling en rotatie.

Het principe van rotatie treedt vooral op in de vele beelden die Visser 'Salami' noemde, ontstaan in de eerste helft van de jaren zestig, waarbij een in stukken gesneden ijzeren balk wordt geconfronteerd met zijn intacte vorm. Bij sommige ervan, zoals het

freight cars) they are descriptive labels only, a case of free association and not indicative of a source of inspiration; these sculptures are effectively completely abstract. The central theme of Visser's work of this period is the destruction of the fixed, monolithic form, which is clearly linked (the artist himself indicated as much) to the erosion of institutional and individual authority which occurred during the nineteen sixties, brought on by a tidal wave of societal change.

Although they look very different, the wall pieces Visser began to make in 1965 and exhibited for the first time in November of that year, seamlessly connect to the iron 'Salami's. Each piece is an intact aluminium sheet about one centimeter in thickness. Sometimes another sheet is cut into four, six or eight rectangular strips which are then arranged at the edges of the first panel, either side-by-side or stacked on top of each other. At other times the unblemished sheet itself has been incised and the rectangular cut-out thus formed is pushed beyond the surface boundary, as if a monster tried to take a bite out of the piece.

To a large extent, works like these mirror the zeitgeist of the era in which they were created. In a general sense, Visser's iron sculptures represent the industrial age, even as their patina resembles that of ancient bronze. The aluminium wall pieces on the other hand fit with the shiny merchandise of the post-war period which spread across the world from the United States: the planes, the cars, the dream kitchens. This emergent consumer society is reflected most straightforwardly in pop art, but its aesthetics can be found everywhere in the art

exemplaar in de collectie van Tate Modern in Londen, hangt het volle gewicht van acht gestapelde kubussen aan een dunne las met de horizontale balk, als een precaire evenwichtsoefening. Deze beelden zijn in feite volledig abstract: referenties via de titels aan objecten uit de zichtbare wereld (een in plakjes gesneden worst, een trein met geschakelde wagons) berusten eerder op associatie dan dat ze de bron van inspiratie aangeven. Het centrale thema van Vissers werk in deze jaren is destructie van de vaste, monolitische vorm. Ongetwijfeld - de kunstenaar heeft daar zelf op geduid - ligt hier een verband met de aantasting van de autoriteit van personen en instituties die in de jaren zestig als een vloedgolf door de maatschappij sloeg.

De wall pieces in aluminium die Visser in 1965 begon te maken, sluiten, hoewel ze visueel heel anders aandoen, aan bij de ijzeren 'Salami's. Hier is het een aluminium plaat van ongeveer een centimeter dikte die in 4, 6 of 8 smalle banen is gesneden; ze zijn ofwel op elkaar gestapeld, ofwel naast elkaar gelegd en met lassen bevestigd aan de rand van een gave plaat. Bij andere wall pieces wordt de gaafheid van de plaat aangetast doordat er rechthoekige delen zijn uitgesneden en half buiten het vlak geduwd, alsof een monster er met kracht zijn tanden in heeft gezet.

Werken zoals deze zijn tijdsbeelden: ze weerspiegelen de geest van de tijd waarin ze zijn ontstaan. Vissers ijzeren beelden representeren in meer algemene zin het industriële tijdperk maar ze hebben nog een patina als van eeuwenoud brons. De aluminium wall pieces passen bij de glanzende producten

of the sixties, including in minimal art.

While it seems at first glance as if Visser's wall pieces were inspired by American minimal art, the movement had not yet registered with the European art scene in 1965, except through a few images in American magazines. Robert Morris had a solo exhibition in Düsseldorf in 1964 but the work of artists like Carl Andre, Dan Flavin and Donald Judd only came to the attention of the European public a few years later. Visser's work of that period is, therefore, an example of parallel evolution, related more closely to the minimalistic tendencies also already manifest in European art of the late fifties and sixties, in neo-constructivism, in concrete art and in the Zero movement. He was receptive to new developments in the arts throughout this time, and indeed in later years, when the character of his work again changed substantially. Yet he always maintained firm roots in the grand tradition of European modernist sculpture; of Arp, Brancusi, Giacometti, González, Picasso and Vantongerloo. This combination of qualities formed the fertile soil in which Visser's work flourished.

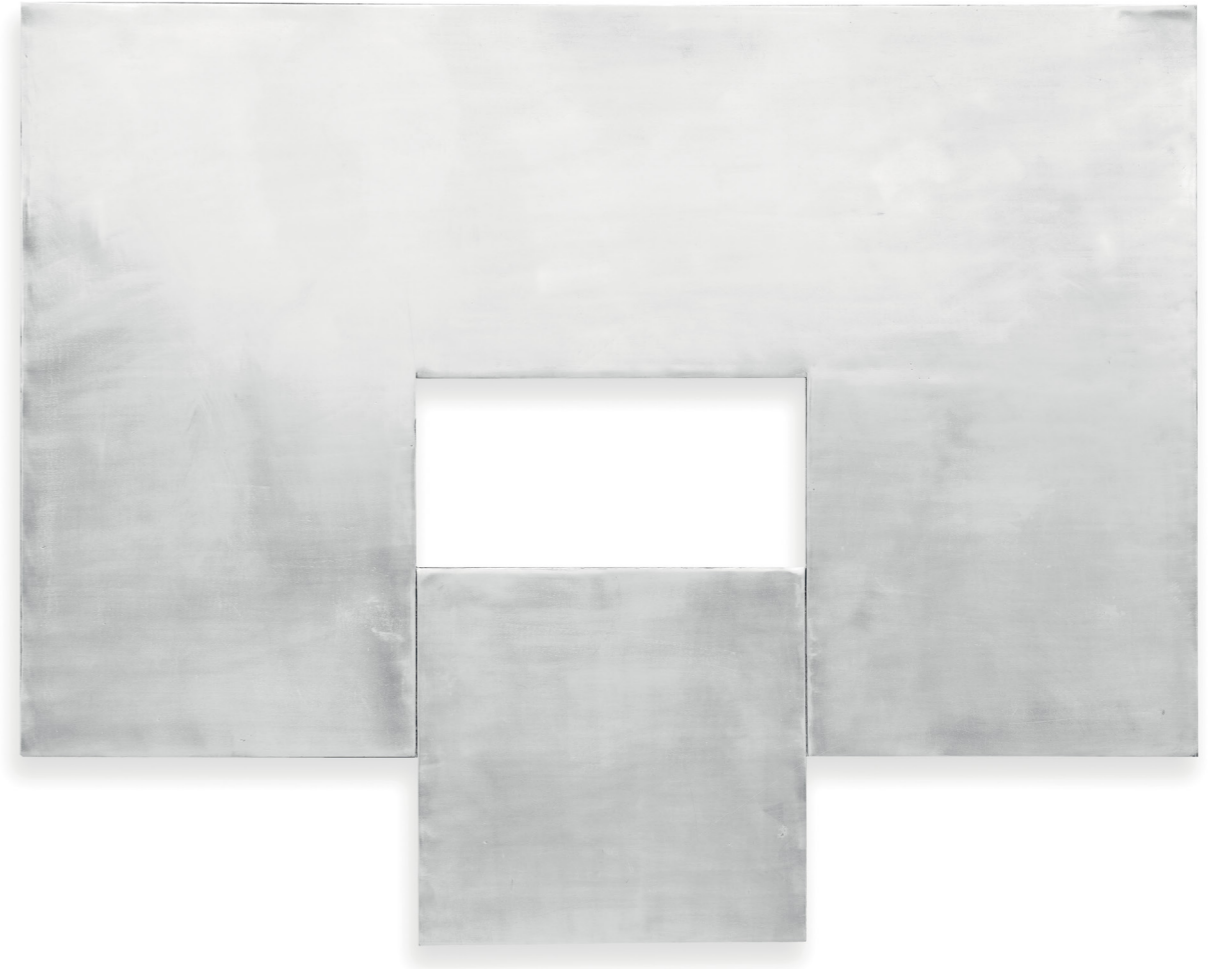
van de naoorlogse consumptiemaatschappij die vanuit Amerika over de wereld werden verspreid, de vliegtuigen, de auto's, de droomkeukens. Pop art is een directe afspiegeling van die consumptiemaatschappij, maar de esthetica ervan is overal terug te vinden in de kunst van de jaren zestig; ook in de minimal art.

Vissers wall pieces mogen op het eerste gezicht geïnspireerd lijken door de Amerikaanse minimal art, de kennis van die kunst was in 1965 nog nauwelijks in Europa doorgedrongen, behalve via spaarzame afbeeldingen in Amerikaanse tijdschriften. Alleen Robert Morris had in 1964 in Düsseldorf een solotentoonstelling; werk van Carl Andre, Dan Flavin, Donald Judd en anderen kwam het Europese kunstpubliek pas enkele jaren later onder ogen. Vissers werk van die periode is dan ook meer een parallele verschijning, ze is verbonden met een minimalistische tendens die zich ook aftekende in de Europese kunst van de late jaren vijftig en zestig, in de neo-constructivistische en concrete kunst en bij Zero. Toen en in latere jaren, waarin zijn werk weer sterk veranderde, had hij een open oog voor nieuwe ontwikkelingen, terwijl hij zich tegelijkertijd sterk geworteld bleef voelen in de grote traditie van de Europese modernistische beeldhouwkunst, van Arp, Brancusi, Giacometti, González, Picasso en Vantongerloo. Op die rijke voedingsbodem groeide zijn kunst.

Solo exhibition, 'Carel Visser, Sculptures-reliefs-woodcuts', Galerie Espace, Amsterdam, November 1965

Plates

Vallend (Falling)
1968
Aluminium
100.5 x 130 cm
39 ¾ x 51 ¼ inches

Provenance:
The artist's estate

Exhibited:
XXXIV Esposizione Biennale Internazionale d'Arte Venezia, Olanda, Giardini, Venice, 1968

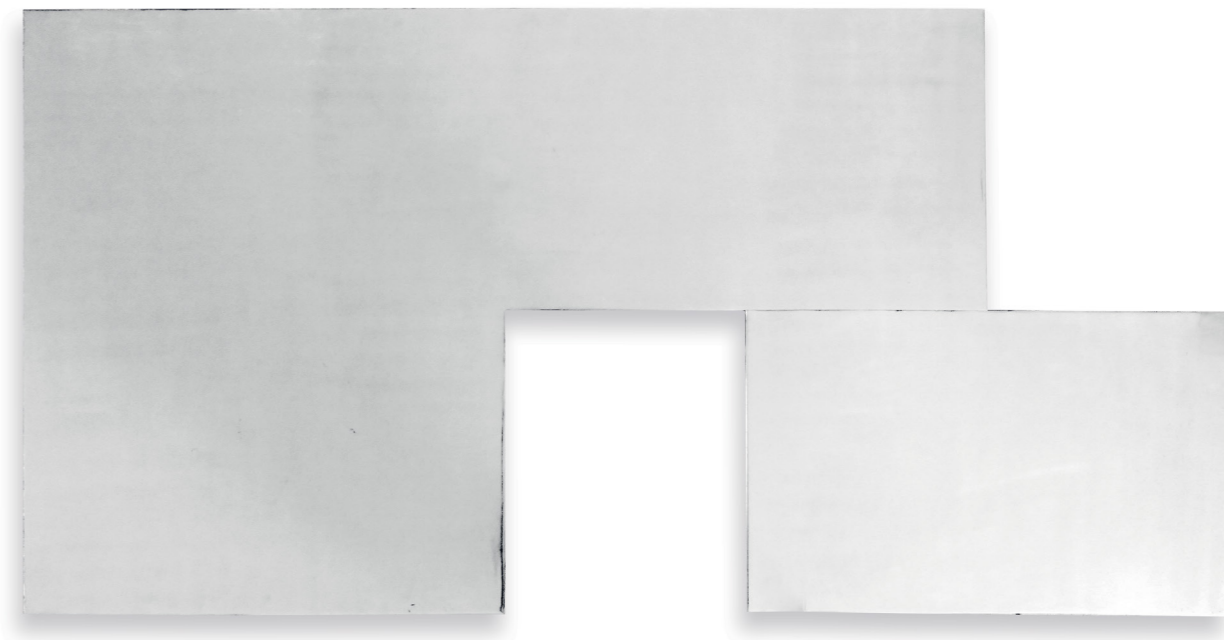
Untitled
1965-68
Aluminium
120 x 130 cm
47 ¼ x 51 ¼ inches

Provenance:
The artist's estate

Untitled
1965-68
Aluminium
80 x 162.5 cm
31 ½ x 63 ¾ inches

Provenance:
The artist's estate

Untitled
1965-68
Aluminium
80 x 130.5 cm
31 ½ x 51 ¼ inches

Provenance:
The artist's estate

Untitled
1965-68
Aluminium
85.5 x 136.5 cm
33 ¾ x 53 ½ inches

Provenance:
The artist's estate

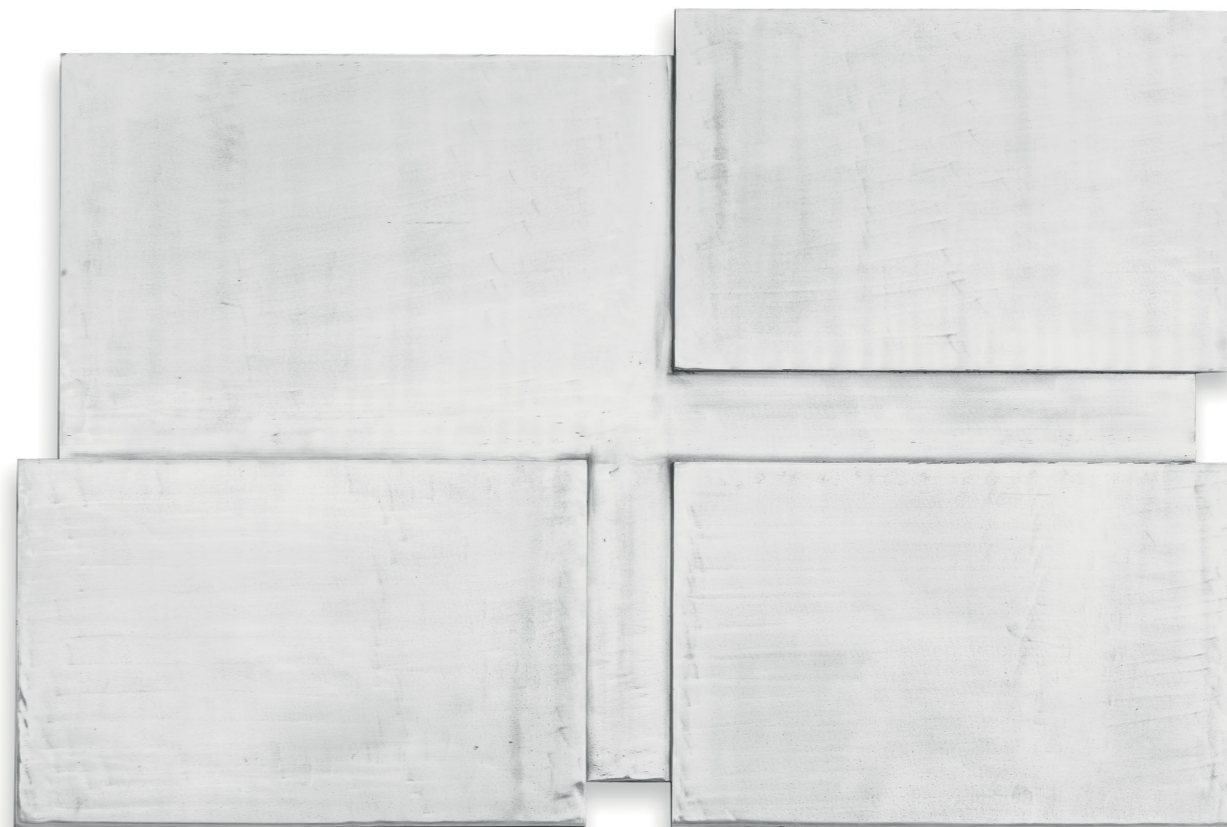

Untitled
1965-68
Aluminium
90 x 136 cm
35 ½ x 53 ½ inches

Provenance:
The artist's estate

Untitled
1965-68
Aluminium
85 x 140 cm
33 ½ x 55 ¼ inches

Provenance:
The artist's estate

Untitled
1965-68
Aluminium
80 x 147 cm
31 ½ x 57 ¾ inches

Provenance:
The artist's estate

Untitled
1965-68
Aluminium
121 x 130 cm
47 ³/₄ x 51 ¹/₄ inches

Provenance:
The artist's estate

List of works

p. 19 *Vallend (Falling)*
1968
Aluminium
100.5 x 130 cm
39 $\frac{3}{4}$ x 51 $\frac{1}{4}$ inches

p. 21 *Untitled*
1965-68
Aluminium
120 x 130 cm
47 $\frac{1}{4}$ x 51 $\frac{1}{4}$ inches

p. 23 *Untitled*
1965-68
Aluminium
80 x 162.5 cm
31 $\frac{1}{2}$ x 63 $\frac{3}{4}$ inches

p. 25 *Untitled*
1965-68
Aluminium
80 x 130.5 cm
31 $\frac{1}{2}$ x 51 $\frac{1}{4}$ inches

p. 27 *Untitled*
1965-68
Aluminium
85.5 x 136.5 cm
33 $\frac{3}{4}$ x 53 $\frac{1}{2}$ inches

p. 29 *Untitled*
1965-68
Aluminium
90 x 136 cm
35 $\frac{1}{2}$ x 53 $\frac{1}{2}$ inches

p. 31 *Untitled*
1965-68
Aluminium
85 x 140 cm
33 $\frac{1}{2}$ x 55 $\frac{1}{4}$ inches

p. 33 *Untitled*
1965-68
Aluminium
80 x 147 cm
31 $\frac{1}{2}$ x 57 $\frac{3}{4}$ inches

p. 35 *Untitled*
1965-68
Aluminium
121 x 130 cm
47 $\frac{3}{4}$ x 51 $\frac{1}{4}$ inches

Biography

An unconventional sculptor, standing on the shoulders of his great example Constantin Brancusi, Carel Visser has always worked with form and material, all materials. Steel and glass, eggs and feathers, wool and leather, Visser is not afraid to experiment, but also loyal to traditional values.

Like his friend Joost Baljeu, Carel Visser built in the 50s and 60s on the principles of Mondrian with robust iron sculptures of geometric forms. Especially in the post-war Netherlands, where sculpture is still dominated by the figuration of Esser and Bronner at the Academy, the abstract imagery of Carel Visser was a novelty and a special performance of this great artist.

In the early 1950s Carel Visser was one of those sculptors for whom the obviousness of figuration was no longer satisfactory. He rather experimented with shapes and materials. In his scrapbooks mainly images of prehistoric rock formations, antiques, old cars and the studios of Brancusi and Giacometti can be seen.

Carel Visser has been working for nearly sixty years; sculptures, reliefs, drawings, collages and woodcuts. His first works date from the 1940s: subtle human and animal figures, welded iron. In the 1950s, these characters are replaced by robust compositions of geometric shapes composed of iron plates and bars. Visser examines principles such as repetition, mirroring, tilt and overload.

Paul van Rosmalen

Timeline

1928 Carel Visser born in Papendrecht, The Netherlands

1948 - 1949 studies architecture at the Technische Hogeschool in Delft

1949 - 1951 studies sculpture at the Royal Academy of Arts, The Hague

1952 after a trip to England and France settles in Amsterdam

1954 first solo-exhibition at Galerie Martinet, Amsterdam

1957 study trip to Italy (Sardinia) on a scholarship of the Italian government

1957 visiting professor at the Washington University, Saint Louis (Missouri)

1958 until 1962 lecturer at the Royal Academy of Arts, The Hague

1962 study trip to Mexico on a Dutch scholarship

1968 4. documenta in Kassel and the Venice Biennale. Jonne Severijn makes a documentary film on his work

1981 moves to Rijswijk

1966 - 1998 lecturer at Ateliers '63, Haarlem

1999 moves to France

2015 died in Le Fousseret, France

Selected solo exhibitions

1954 - Kunsthandel Martinet, Amsterdam
1955 - 't Venster, Rotterdam
1959 - Steendrukkerij de Jong & Co, Hilversum
1959 - Neue Galerie Parnass-Jaährling, Wuppertal
1960 - Stedelijk Museum, Amsterdam
1960 - Haags Gemeentemuseum, The Hague
1961 - Bertha Schaefer Gallery, New York
1961 - Galerie de Boog, Willemstad
1964 - Rotterdamse Kunstkring, Rotterdam
1965 - Galerie Espace, Amsterdam
1967 - Haags Gemeentemuseum, The Hague
1968 - XXXIV Esposizione Biennale Internazionale d'Arte
Venezia, Olanda, Giardini, Venice
1974 - Galerie Nouvelles Images, The Hague
1974 - Stedelijk Museum de Lakenhal, Leiden
1974 - Art & Project, Amsterdam
1975 - Stedelijk van Abbemuseum, Eindhoven
1975 - Loeb-Galerie, Bern
1975 - Galerie Maenz, Cologne
1976 - Sperone Westwater Fischer, New York
1976 - Art & Project, Amsterdam
1977 - Städtische Kunsthalle, Düsseldorf
1977 - Konrad Fischer, Düsseldorf
1977 - Galleria d'Art Primo Piano, Rome
1977 - Art & Project, Amsterdam
1977 - Dordrechts Museum, Dordrecht
1978 - Whitechapel Art Gallery, London
1978 - Arnolfini Gallery, Bristol
1978 - Art & Project, Amsterdam
1978 - Stedelijk Museum, Amsterdam
1979 - Städtische Galerie, Nordhorn
1979 - Museum Fodor, Amsterdam
1979 - Art & Project, Amsterdam
1979 - Konrad Fischer, Düsseldorf
1979 - Groninger Museum, Groningen
1980 - Galerie Durand-Dessert, Paris
1980 - Galerie Hester van Royen, London
1980 - Galerie de Vries & Roeloff, Rotterdam
1981 - Rijksmuseum Kröller-Müller, Otterlo
1981 - Galerie Richard Foncke, Gent
1981 - Art & Project, Amsterdam
1982 - Nigel Greenwood Gallery, London
1982 - Kunstzaal 't Meyhuis, Helmond
1982 - Art & Projcet, Amsterdam
1982 - Galerie Fenna de Vries, Rotterdam
1982 - Galerie Nouvelles Images, The Hague
1983 - Plus-Kern, Brussels
1983 - De Kijkschuur, Acquoy
1984 - Groninger Museum, Groningen
1984 - Plus-Kern, Rotterdam
1984 - Art & Project, Amsterdam
1985 - Institut Néerlandais, Paris
1985 - Konrad Fischer, Düsseldorf
1985 - Galerie Durand-Dessert, Paris
1985 - Kasteel Wijlre, Wijlre
1985 - Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam
1985 - Art & Project, Amsterdam
1985 - Galerie Fenna de Vries, Rotterdam
1986 - Galerie Terzijde, Bussum
1986 - Galerie Richard Foncke, Gent
1987 - Art & Project, Amsterdam
1988 - Galerie de Gryze, Tiel
1988 - Centre d'art Contemporain du Domaine de
Kerguehannec Locminé
1988 - Galerie Durand-Dessert, Paris
1989 - Rijksmuseum Kröller-Müller, Otterlo
1990 - Sprengel Museum, Hannover
1990 - Forum des LANDESMUSEUM, Hannover
1991 - Galerie Lambert Tegenbosch, Heusden
1992 - Galerie Richard Foncke, Gent
1992 - Van Reekum Museum, Apeldoorn
1994 - Galerie Carin Delcourt van Krimpen, Rotterdam
1994 - Haags Gemeentemuseum, The Hague
1994 - Galerie Lambert Tegenbosch, Heusden

1995 - Galerie Lambert Tegenbosch, Heusden
1995 - Biennale São Paulo
1997 - Galerie Lambert Tegenbosch, Heusden
1998 - Galerie Nouvelles Images, The Hague
1999 - Kröller-Müller Museum, Otterlo
2000 - De Zonnehof, Amsersfoort
2008 - Rijksmuseum Twente, Enschede
2008 - 'Relief and Construction', BorzoGallery, Amsterdam
2010 - 'Lijn en Vlak', BorzoGallery, Amsterdam
2014 - 'Carel Visser', BorzoGallery, Amsterdam
2015 - 'Counterbalance', BorzoGallery, Amsterdam, The Mayor Gallery, London, UK

Forthcoming

2019 - 'Genesis', Museum Beelden aan Zee, The Hague

BORZOGALLERY

KEIZERSGRACHT 516
1017 EJ AMSTERDAM
THE NETHERLANDS
T: +31 (0)20 626 33 03

info@borzo.com
www.borzo.com

THE MAYOR GALLERY since 1925

21 CORK STREET
FIRST FLOOR
LONDON W1S 3LZ
T: +44 (0)20 7734 3558
F: +44 (0)20 7494 1377
info@mayorgallery.com
www.mayorgallery.com

Printed on the occasion of Frieze Masters 2018:

Carel Visser: Aluminium Reliefs 1965-68

4 - 7 October 2018

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form, or by any means, electronic, mechanical, recording or otherwise without the prior permission of the publishers or copyright holders.

Edition of 500

Text © Carel Blotkamp
Translation © Jasper Blotkamp
Works © Carel Visser
Biography © Paul van Rosmalen
Translation © Jane Hall

Acknowledgments: Harm Visser, Carel Blotkamp, Jasper Blotkamp, Paul van Rosmalen, Jane Hall, Bas de Bruijn, Christine Hourdé, Amy Baker

All dimensions of works are given height before width before depth

The colour reproduction in this catalogue is representative only

Design by Bas de Bruijn & Stephen Draycott

Published by The Mayor Gallery

Printed by STATE MEDIA LONDON
admin@state-media.com

ISBN: 978-0-9957416-8-3

